

Bruxelles, 27 septembrie 2024
(OR. en)

Dosar interinstituțional:
2022/0302(COD)

13760/24
ADD 1

CODEC 1841
JUSTCIV 158
JAI 1417
CONSOM 290
COMPET 953
MI 815
FREMP 366
TELECOM 281
CYBER 264
DATAPROTECT 284

NOTĂ PUNCT „I/A”

Sursă:	Secretariatul General al Consiliului
Destinatar:	Comitetul Reprezentanților Permanenți/Consiliul
Subiect:	Proiect de DIRECTIVĂ A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI privind răspunderea pentru produsele cu defecte și de abrogare a Directivei 85/374/CEE a Consiliului (prima lectură) - Adoptarea actului legislativ = Declarație

Declarația Estoniei

Estonia sprijină obiectivul directivei și poate fi de acord cu majoritatea soluțiilor acesteia. Cu toate acestea, directiva reglementează dreptul procedural într-un mod care conduce la preocupări fundamentale legate de principiile de bază ale dreptului unui stat membru.

Mai exact, directiva are o clauză de armonizare maximă, reglementând astfel în mod exhaustiv și divulgarea probelor în materie de răspundere pentru produsele cu defecte. Armonizarea maximă conduce la un regim special care produce preocupări în dreptul nostru, în care se aplică norme diferite. Mai precis, ar fi mai dificil pentru reclamant să solicite asistența instanței pentru strângerea probelor în cazurile de răspundere pentru produsele cu defect decât în alte proceduri judiciare, atât în cele în care se prezumă inegalitatea părților, cât și în cele în care se presupune egalitatea părților.

Pe parcursul negocierilor, Estonia a explicat că conținutul acțiunilor procedurale nu ar trebui să fie diferit în mod nejustificat în funcție de conținutul specific al litigiului. Acest lucru ar conduce la fragmentarea dreptului, la o lipsă de claritate juridică și, cel mai important, la tratamentul diferit al părților la procedură. Pentru noi, aceasta ar putea conduce la o problemă constituțională. Am atras atenția asupra faptului că dreptul procedural al unui stat membru este un sistem unificat, în care diferite părți ale dreptului procedural sunt legate de alte părți ale dreptului procedural și în echilibru cu acestea. Astfel, pentru a asigura claritatea juridică și egalitatea de tratament a părților la procedură, ar trebui să luăm în considerare modificarea normelor generale privind divulgarea probelor în dreptul nostru procedural civil intern pentru a le alinia la ceea ce este prevăzut în directivă. Cu toate acestea, considerăm că acest lucru nu este posibil, deoarece o astfel de ingerință în dreptul intern nu ar trebui să fie scopul legislației UE.

În plus, temeiul juridic pentru reglementarea procedurilor civile în Uniunea Europeană este articolul 81 din TFUE, care reglementează cooperarea judiciară transfrontalieră. În cazul acestui temei juridic, se monitorizează întotdeauna foarte atent dacă normele create nu ar interfera cu dreptul procedural intern al statelor membre. Temeiul juridic al directivei în cauză este articolul 114 din TFUE, care reglementează instituirea și funcționarea pieței interne. Considerăm că ar trebui să se acorde aceeași considerație atentă atunci când se aplică acest temei juridic și, în același timp, se reglementează dreptul procedural al statelor membre. De exemplu, o directivă existentă cu un temei juridic privind piața internă, care se referă la procedurile civile și conține, de asemenea, clauza de divulgare a probelor, are doar un efect minim de armonizare (Directiva privind acțiunile în reprezentare). Acest lucru le permite statelor membre să își bazeze normele pe dreptul intern și pe tradițiile lor juridice.

În sfârșit, dreptul Uniunii nu poate depăși ceea ce este necesar pentru atingerea obiectivului urmărit. Cu toate acestea, modul de redactare a normelor privind divulgarea probelor (în partea dispozitivă și în considerent) indică faptul că scopul este de a interveni în dreptul procedural al statului membru, creând în același timp un regim special pentru strângerea probelor numai în domeniul specific al răspunderii pentru produsele cu defect. A rămas de neînțeles cum s-ar justifica armonizarea maximă în acest caz (inclusiv cum este justificată reglementarea acestui domeniu în mod diferit față de alte domenii în care se presupune, de asemenea, inegalitatea părților). În plus, impactul real al unei astfel de armonizări maxime asupra dreptului procedural intern și a sistemelor juridice naționale ale statelor membre nu a fost evaluat. În opinia noastră, nu este proporțional ca obiectivul urmărit să fie atins prin soluția explicată mai sus.

În concluzie, Estonia consideră că abordarea aleasă cu privire la divulgarea probelor în prezenta directivă nu este adecvată și vom urmări cu atenție alte propuneri pentru ca o astfel de abordare să nu fie repetată.
